

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งออกเนื้อไก่ไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นเงินจำนวนมาก ในปี 2530 ส่งเนื้อไก่เป็นสินค้าออกมีมูลค่า 4,020 ล้านบาท เกษตรกรก็หันมาเลี้ยงไก่กระทง กันมากในปี 2531 เลี้ยงไก่กระทง 542 ล้านตัว เพิ่มขึ้นจากปี 2530 5.15% ต่อปี (สากล, 2532) แต่ต้นทุนการผลิตไก่กระทงสูงมากทำให้การเลี้ยงไก่กระทงขาดทุน หนทางหนึ่งในการลดต้นทุนการผลิตไก่กระทงคือประกอบสูตรอาหารสัตว์เอง โดยยึดหลักให้กรคอมิโนครบตามสัดส่วนที่ต้องการ กรคอมิโนที่มีบทบาทต่อสัตว์ปีกมากทั้งในด้านการเจริญเติบโตและการสะสมไขมันคือไลซีนและเมไทโอนีน การประกอบอาหารสัตว์ที่มีโปรตีนต่ำมากจะทำให้ขาดกรคอมิโนเมไทโอนีน และไลซีนจึงต้องมีการเสริมกรคอมิโนให้สัตว์เพียงพอ ประกอบกับในปัจจุบันการเลี้ยงไก่มักเกิดการสะสมไขมันในช่องท้องมาก เป็นปัญหาต่ออุตสาหกรรมการแปรรูปสัตว์ปีก ไขมันในช่องท้อง เป็นสิ่งที่สูญเสียตั้งแต่การเลี้ยงดู ตลอดจนในกระบวนการแปรรูปทำให้ปริมาณผลผลิตที่ควรได้ลดลง ไขมันในช่องท้องไม่เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งสูญเสียในระหว่างประกอบอาหารนับเป็นการสูญเสียพลังงานจากอาหารโดยเปล่าประโยชน์ Summers และ Leeson (1979) รายงานว่าองค์ประกอบของอาหาร อุดหนุนมีชีวิตของโรงเรือน อายุและเพศ ล้วนมีความสำคัญต่อการสะสมไขมันช่องท้อง การเสริมกรคอมิโนเมไทโอนีนและไลซีนมากกว่าปกติน่าจะมีผลช่วยลดการสะสมไขมันช่องท้อง อีกทั้งในปัจจุบันพบว่าไก่กระทงตายโดยกระทันหัน (Sudden Death Syndrome) มากขึ้นทั้งอาการโรคไขมันสะสมลูกตับ (Fatty Liver Syndrome) มากขึ้นด้วย การลดระดับโปรตีนเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ไข ดังนั้นการเสริมกรคอมิโนเมไทโอนีนและไลซีนจึงน่าจะมีบทบาทช่วยในการแก้ปัญหานี้ด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับโปรตีนที่เหมาะสมต่อไก่กระทรงระยะแรก (starter) และระยะหลัง (finisher) โดยที่เสริมกรดอะมิโนตามที่ NRC (1984) กำหนดต่อ อัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร อัตราการตาย และคุณภาพซาก
2. เพื่อศึกษาระดับโปรตีนต่อผลทางเศรษฐกิจในการเลี้ยงไก่กระทรงระยะแรก และระยะหลัง โดยที่ระดับโปรตีนดำเนินการเสริมเมทาไธโอนีน และไลซีนมากกว่าความต้องการที่ NRC (1984) กำหนด 10% และ 15% ที่มีผลต่ออัตราการเจริญเติบโต ประสิทธิภาพการใช้อาหาร อัตราการตาย และคุณภาพซาก

1.3 ขอบเขตและความสำคัญของการวิจัย

ศึกษาระดับโปรตีนและกรดอะมิโนที่เหมาะสมต่อไก่กระทรงระยะแรก และระยะหลังที่มีผลต่อการเพิ่มน้ำหนัก อัตราการตาย คุณภาพซาก และต้นทุนการผลิต